

**Republika e Kosovës
Republika Kosova-Republic of Kosovo
Gjykata Kushtetuese / Ustavni sud / Constitutional Court**

Priština, 18 oktober 2010
Br. ref. :RK 60/10

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI 42/09

Podnosilac zahteva

Halil Karafeta

protiv

**Odluke Vrhovnog suda Kosova
br. 262/2009, od 26. juna 2009. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVA

u sastavu

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva:

1. Podnosilac zahteva je Halil Karafeta iz opštine Priština.

Osporena odluka:

2. Sporna odluka je odluka Vrhovnog suda Kosova, br. 262/2009, od 26. juna 2009. god

Suprotna strana:

3. Suprotna strana su Železnice Kosova iz Kosova Polja.

Predmetna stvar:

4. Zahtev se tiče Odluke Vrhovnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: „Vrhovni sud“), br. 262/2009, od 26. juna 2009. god, koja je dostavljena podnosiocu zahteva 10. jula 2009. godine, u kojoj je podnosilac zahteva bio Halil Karafeta a tužena strana Železnica Kosova.
5. Vrhovni sud Kosova je odlučio da podnosilac zahteva nema zakonsko pravo da se ponovo primi u radni odnos u Železnici Kosova ili da ista poništi svoju odluku o internom konkursu za radno mesto kojom je u radni odnos ponovo primila drugo lice a ne podnosioca zahteva. Vrhovni sud je preinačio odluke Opštinskog i Okružnog suda u Prištini i poništio presude istih sudova u datom predmetu.

Pravni osnov:

6. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), član 20. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosova (u daljem tekstu Zakon) i član 54. stav b Poslovnika Ustavnog suda Republike Kosova.

Kratak pregled postupaka pred Ustavnim sudom:

7. Zahtev Ustavnom sudu podnet je 23. septembra 2009. god. Predsednik suda je za sudiju izvestioca imenovao sudiju Roberta Carolana. Oformljena je komisija Suda za razmatranje sastavljena od predsednika Envera Hasanija, kao predsedavajućeg, sudija Ivana Čukalovića i Snezhane Botusharove. Komisija za razmatranje je 29. aprila 2010. god, ispitala zahtev podnosioca i dala preporuku o neprihvatljivosti istog Sudu u punom sastavu.

Činjenice:

8. Podnosilac zahteva je bio u radnom odnosu na radnom mestu mašinovođe u Železnici Kosova do 1. septembra 2005. god. Tada je njegov radni odnos prekinut zajedno sa 145 radnika tužene strane zbog ekonomskih i strukturnih promena tužene strane. Ta odluka je doneta u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2001/27.
9. Dana 27. juna 2007. godine, ili oko tog datuma, Železnica Kosova je objavila interni konkurs za prijem u radni odnos tri radnika na radnom mestu mašinovođe. Podnosilac zahteva se prijavio za jedno od radnih mesta. Dana 10. jula 2007. godine, podnosilac zahteva je obavešten da nije izabran za prijem u radni odnos na nijedno od radnih mesta i objašnjeno mu je da su četiri druga radnika primljena na ta radna mesta jer su zadovoljili uslove internog konkursa za radno mesto.
10. Podnosilac zahteva je zatim podneo žalbu Opštinskom sudu u Prištini tvrdeći da je shodno članu 12. Uredbe UNMIK-a 2001/27, trebalo da se njemu da prednost prilikom zapošljavanja na ta radna mesta. On dodatno tvrdi da je njegov radni odnos prekinut 2005. god. iz ekonomskih i strukturnih razloga shodno toj uredbi i da je njemu prekinut radni odnos zbog većeg otpuštanja više od 50 radnika u periodu od šest meseci, kako je taj termin upotrebljen u Uredbi 2001/27. On takođe tvrdi da kada poslodavac, kao što je tužena strana, ponovo počne sa zapošljavanjem u roku od dve godine od datuma kada je njihov radni odnos prekinut (za ponovni prijem u radni odnos) on je dužan da da prednost onim radnicima koji su jednako kvalifikovani a koji su otpušteni (u poslednje dve godine). Zaista, on tvrdi da je drugi radnik, „lice koje nije bilo u radnom odnosu posle rata... i koje nije imalo ista prava kao i on“, jedan od radnika koji su primljeni na radno mesto za koje se on prijavio.

11. Opštinski sud je usvojio tužbu podnosioca zahteva a Okružni sud u Prištini je potvrdio odluku Opštinskog suda u Prištini. Železnica Kosova je zatim, na odluku Okružnog suda u Prištini, izjavila žalbu Vrhovnom sudu Kosova.
12. Vrhovni sud Kosova je preinačio odluku Okružnog suda kao i odluku Opštinskog suda. U obrazloženju se navodi da odluka da se podnosilac zahteva ne primi na jedno od četiri radna mesta ne krši zakon iz sledećih razloga:
- a) Ostali uspešni kandidati za otvorena radna mesta bili su trenutno zaposleni kod tužene strane, te su imali jednaku prednost za otvorena radna mesta kao i podnosilac zahteva; i
 - b) Uredba 2001/27 nije prekršena jer su primljeni kandidati takođe bili radnici kod tužene strane.

Argumenti podnosioca zahteva:

13. Podnosilac zahteva tvrdi da je odluka Vrhovnog suda nepravična i nezakonita zbog pogrešnog tumačenja važećeg zakona i podrazumeva da je njegovo pravo na rad, koje je zagarantovano članom 49. Ustava, delotvorno uskraćeno zbog navodno pogrešne odluke Vrhovnog suda.

Odgovor suprotne strane:

14. Suprotna strana, Železnica Kosova u Kosovom Polju nije odgovorila na ovaj zahtev.

Ocena prihvatljivosti zahteva:

15. **Član 49.** Ustava predviđa sledeće:

„Garantuje se pravo na rad“.

16. **Član 54.** Ustava predviđa sledeće:

„Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno“.

17. Proizilazi da se podnosilac zahteva oslanja na gore citirane odredbe Ustava kao na osnov svog zahteva iako izričito ne navodi koje odredbe Ustava potkrepljuju njegov zahtev.
18. Ustavni sud podvlači da po Ustavu nije njegova dužnost da deluje kao apelacioni sud, ili sud četvrtog stepena, u odnosu na odluke donete od strane nižih sudova. Uloga nižih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila postupka i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28., Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
19. Ustavni sud može samo uzimati u razmatranje da li su dokazi predstavljeni na takav način i da li su postupci uopšteno, sagledani u celosti, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, Presuda Ustavnog suda od 23. juna 2010. god, Slučaj br. KI 40/09, Imer Ibrahim i 48 drugih bivših radnika

Energetske korporacije Kosova protiv 49 individualnih presuda Vrhovnog suda Republike Kosovo, stav 66. i 67.).

20. Podnosilac zahteva samo osporava da li je Vrhovni sud ispravno primenio važeći zakon i samo ne slaže sa činjeničnim stanjem koje je utvrđeno odlukom Vrhovnog suda u pogledu radnog odnosa radnika primljenih na sporno radno mesto, proizilazi da zahtev podnosioca nije prihvatljiv.
21. Nakon razmatranja postupka pred redovnim sudovima u celini, Ustavni sud nije utvrdio da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravedni ili arbitrarni (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, Odluka ESLjP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 17064/06 od 30. juna 2009. god).
22. Dodatno, podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih ustavnih prava (vidi Vanek protiv Slovačke Republike, Odluka ESLjP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god).
23. Sledi da je podnesak očigledno neosnovan i mora biti odbijen.

IZ TIH RAZLOGA

24. Ustavni sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 20. Zakona i članu 55. Poslovnika, na zasedanju održanom 18. oktobra 2010. God, jednoglasno donosi:

ODLUKU

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova Odluka se dostavlja strankama i objavljuje se u Službenom listu, u skladu sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- III. Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan, s.r.

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani, s.r.